

LUCRAREA DIN SIRET JUD. SV

STEFAN ARMER ȘI LUCRAREA CU ORFANII

Stefan și Esther Armer, din Germania, au fost chemați de 15 ani de Dumnezeu să meargă în nordul României, pentru a sluji copiilor orfani. Azi, ei și cei 3 copii al lor trăiesc și slujesc în orașelul Siret, județul Suceava. În perioada comunistă, acest orașel a fost destinat să găzduiască un notoriu orfelinat de exterminare pentru copiii abandonați, mulți cu handicap, ținuti în condiții îngrozitoare, în mizerie, închiși și privați de orice afecțiune. Comunitatea din Siret poartă și azi cicatricile îngrozitoare ale acelor vremuri. (n.red.)

Am aflat de orașelul Siret din reportaje TV nemțești și americane realizate imediat după revoluția din 1989, reportaje ce au zguduit inimile multor vestici. În 2005, când am ajuns prima dată în contact cu Spitalul de neuropsihiatrie Siret, situația era deja schimbată, totuși încă șocantă. Înainte de sfârșitul secolului 20, în acest spital erau internați cam 1000 de copii și adolescenți, iar în 2005 erau "doar" 400, care demult trecuseră de vârsta copilăriei.

Tânărul păstor dedicat din comunitatea pentecostală locală, Liviu Humeniuc, ne-a luat cu el la spital. Din 1992, am vizitat multe orfelinate și spitale, unde circumstanțele dezastruoase ne-au tulburat profund. Am auzit multe istorisiri personale zguduitoare și, de asemenea, de avorturi ilegale din perioada comunistă. Am văzut îngrijitorii și asistentele pacienților, dar unde erau oamenii care să se ocupe în mod particular de ei, de nevoile lor? Nu fiecare pacient era bolnav psihic, unii aveau doar nevoie de educație și apreciere

Liviu Humeniuc a slujit acolo fără încetare după revoluție. El a reușit să motiveze la slujire 3 comunități creștine în fiecare duminică în cadrul unei ore speciale pentru copii în incinta spitalului. El a găsit sponsori în străinătate pentru diferite proiecte și în cele din urmă a deschis ușile comunității sale pentru pacienții spitalului. De-a lungul anilor, au fost botezate peste 30 de persoane.

Azi, acei copii sunt adulți, mulți au întemeiat familii, mulți au murit datorită tratamentelor greșite pe care le-au primit. În Siret se pot vedea peste tot "nebuni" orfani, cum se spune în jargonul local, precum și foști pacienți alergând de jur împrejur.

Câțiva dintre ei au locuri de muncă simple, mulți locuiesc în diferite case construite special pentru ei, unii chiar în apartamente sociale. Siret, orașelul cu 8000 de locuitori situat la granița cu Ucraina, de-abia are firme și locuri de muncă de oferit, iar Primăria poartă și acum moștenirea comunismului și nevoile locuitorilor precedenți.

DE CE ROMÂNIA?

Pentru noi, România înainte de revoluție a fost aproape necunoscută. După aceea, am dat peste un val de oameni doritori să ajute. 1000 de voluntari au fost motivați să se implice umanitar pentru România. Un grup de tineri din Frankfurt a decis în 1991 să ofere diferite programe creștine orfanilor din Dorohoi, în timpul vacanțelor de vară. Rezonanța în jurul orfanilor a fost atât de mare, încât a fost o mișcare continuă.

În vara anului 1992 am fost acolo împreună cu 30 de adolescenți din Germania și Brașov. Am petrecut 10 zile în orfelinatul de băieți din Dorohoi. Contactul cu acești copii a fost minunat. Am cântat cântece creștine și le-am povestit de Isus. Copii au fost foarte interesați, au început să-L cunoască pe Hristos. La finalul acelor zile, mi s-a rupt inima la gândul că mă întorc în Germania și las singuri acești copii valoroși.

Am vorbit cu Dumnezeu despre aceasta și cred că L-am auzit întrebându-mă dacă sunt dispus să slujesc aici. Timp de 3 ani mergeam la Dorohoi cu acest grup din Frankfurt, chiar și de 5 ori pe an. Am sărbătorit Crăciunul cu copiii, am devenit nașii lor de botez, deoarece preotul ortodox voia să-i boteze. Am acceptat fetița de 14 ani care a rămas gravidă cu un băiat orfan. Dumnezeu a scris niște povești minunate. Copilul acestei fetițe, ce astăzi are 23 de ani, a devenit și el creștin și trăiește activ pentru Dumnezeu în apropierea Bacăului. Mai pot să povestesc despre alți 10-20 foști copii orfani din Dorohoi care astăzi trăiesc ca și creștini. Dumnezeu chiar a binecuvântat această slujire.

În 2001, Dumnezeu m-a chemat să mă mut de tot în România. Am avut pe inimă să încurajez tinerii care deveneau maturi în credință spre a face primii pași pentru o viață independentă. Acesta a devenit un program de ucenicizare.

ADERAREA LA UE

În anul 2005 s-a dat decret - străinii nu mai au dreptul să intre în orfelinate. Această decizie a dus la închiderea multor cămine. În Fălticeni am fost martor la o experiență grea, directoarea trebuia să găsească alte 20 de apartamente pentru căminele familiale. Evident, prețurile apartamentelor au explodat. Această situație a avut un mare impact asupra muncii noastre. La închiderea unui orfelinat, eram zdruncinat. Ultimii 10 copii i-am dus la autorități, la Protecția Copilului. În acea zi, toți angajații și-au luat concediu și nimeni nu dorea să-și asume responsabilitatea acestor copii. Am rămas în microbuzul meu cu copiii care plângeau, în curtea școlii speciale, până când decizia a venit. Nu a fost deloc plăcut ceea ce petrecea, și am căzut de acord cu directorul de acolo, care era copleșit, ca 2 copii să rămână în plasament în familia noastră.

UCENICIZARE

În acel an impresionant, 2005-2006, am venit din Dorohoi la Siret pentru cei 2 băieți, pe care trebuia să-i înscriu la școală undeva. Așa a debutat relația noastră menționată mai sus cu pastorul pentecostal din Siret. În această perioadă, am schimbat întrebarea la cum am putea noi, creștinii, cu adevărat să schimbăm sustenabilitatea financiară a societății române. Mi se părea ca sunt sute de inițiative individuale unde lucruri bune erau făcute. Totuși cum vor duce toate acestea la reînnoirea țării?

Mi-am dat seama brusc ce a zis Isus: Faceți ucenici! Și acești 12 ucenici și succesorii lor au schimbat apoi întreaga lume. Așa ca am început să mă focusez să găsesc tineri, cărora nu doar să-mi împărtășesc credința, ci cu care să trăiesc efectiv împreună. Din 2008, trăim cu întreaga familie într-un mod activ, cautăm părtășia cu tinerii, să îi inspirăm să-L cunoască personal pe Dumnezeu și să-L lase să lucreze în mod activ în viețile lor.

Mai am multe istorisiri, dar mă voi limita la a spune că acum în Siret avem un grup mare de tineri și copii. Avem cluburi pentru tineri, o cafenea pentru studenți și un club creștin, numit Lighthouse. Echipa care se ocupă de toate e formată din oameni care trăiesc cu noi ca ucenici de ani de zile. Și încă și acum, în permanență vin tineri noi aici.

